

Bayer Zsolt: Vágó István, a szpáhi

2018 augusztus 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [4](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ilyen amikor a kvízmaster viccet csinál.

Nézzük először a görccs? alá veendő szöveget, íme:

„Emlékeztetem a tusványosi szónokot, hogy volt, amikor nem sikerült elkerülnünk „a multikulturalizmust, bár jogunk volt megvédeni a határokat, a piacokat, a keresztény kultúrát és elutasítani a bevándorlást”. 150 évig volt hazánkban iszlám világ, mégis megmaradt a kultúránk, nyelvünk, többségi vallásunk. Na jó, a gasztronómiánk kicsit átvett abból a világból, de az sem vált kárunkra. A nálunk maradt törökök zöméb?l pedig magyar lett. Jó magyar.”

Nos, a fenti szöveget az a bizonyos Vágó István „kvízmaster” tette ki a facebookjára, aki – mint minden ostoba alak – tökéletesen meg van róla gy?z?dve, hogy ? a legokosabb a világon. Továbbá az is kiderül a fenti szövegb?l, hogy Vágó István is annak a kizárólag Magyarországon megtalálható baloldali ökörkörnek a tagja, amely egyetlen identitást vall magáénak: azt, hogy nem magyar. Egészen pontosan nem hajlandó közösséget vállalni sem a magyar históriával, sem a magyar nemzeti és h?s mítoszokkal, sem a magyar szenvedéstörténettel, ezzel szemben imádja a deheroizálást, amelyet egyszersmind az egyetlen haladó és modern történelemfelfogásnak tételez fel.

A helyzet az, hogy Vágó fenti végtelenül primitív és ostoba szövegére Trombitás Kristóf és még Puzsér Róbert is reagált. Jőmagam csak azért folytatom a sort, hogy legalább nagyjából ismerje meg a közönség a kor demográfiai helyzetét, és le tudja vonni ebb?l a megfelelő következtetéseket, nehogy ennek a kretén gazembernek a világképe maradjon irányadó bárhol is ebben az országban.

Nos, a helyzet, nagyon vázlatosan így alakult a honfoglalástól a török hódoltság végéig:

A leingoványosabb terep – források hiányában – a honfoglalás id?szaka. Mondhatjuk, ahány kutató, ahány történész, annyi becslés a honfoglaló magyarság számát illet?en. Néhány példa:

Pauler Gyula szerint a honfoglalók a velük érkez? népességgel együtt alig százezren voltak. Ez egészen biztosan hamis adat, csak a harcoló népesség számából az következik, hogy ennél mindenképpen többen voltak a honfoglaló ?seink. Nézzük a másik végletet: Schwartner Márton 1 000 000 f?re, míg Szabó Károly 1 300 000 f?re becsüli a honfoglalók létszámát. Ez is túlzás, csak ellenkez? irányba. Jőmagam leginkább Hóman Bálint 500 000-es becslését és Vámbéry Ármin 3-400 000 f?s becslését tartom elfogadhatónak.

A honfoglalók által a Kárpát-medencében talált szláv, gepida és avar (vagy éppen magyar? Lásd László Gyula kett?s honfoglalás elméletét!) népesség létszámát pedig nagyjából 200 000 f?re becsülhetjük.

Az Árpád-kor els? id?szakát, a 10-11. századot folyamatos népességnövekedés jellemezte. Ennek forrása a természetes népességnövekedésen túl a betelepülés volt, amely egyaránt történt nyugatról és keletr?l (beseny?k, úzok).

Az els? tragikus demográfiai visszaesés a tatárjárás miatt és után következik be. Idézzük Gy?rffy Györgyöt:

„A Dunántúl és a Kisalföld pusztulását területenként változó módon 0-40% között 20%-ra; az Alföld pusztulását 40-80 % között 60%-ra tehetjük. Figyelembe véve az utána következ? általános éhínséget, s az ezzel járó születéscsökkenést, magas gyermekhalandóságot és a járványok pusztításait, a magyarság pusztulását 50%-ra tehetjük. Hasonló sors jutott osztályrészül a magyarok között lakó szláv, német, vallon, olasz, beseny?, böszörmény, szórványoknak. Viszont nagyrészt elkerülték a pusztulást a kárpáti és szlavóniai hegyvidéken lakó szlávok, az erdélyi hegyvidéken lakó székelyek, s a havasi pásztor életmódot folytató románok.”

Mindenképpen szem el?tt kell tartanunk azt is, hogy a tatárjárást követ?en nem csupán a népesség csökkenés volt drámai, de az elt?nt (majd meg nem született) magyar etnikum helyére ismét külföldi hospesek jöttek, rontva ezzel az etnikai arányokat a magyar népelem rovására.

A következ? évszázadok során hullámvölgy demográfiai teljesítményt nyújt a magyarság, járványok, háborúk miatt jelent?s hullámvölgyek figyelhet?k meg. A XV. század legvégén, tehát a török hódoltság el?tt Magyarország népessége Erdéllyel és Szlavóniával együtt nagyjából 3 millió f?. (*KUBINYI András: A Magyar Királyság népessége a 15. század végén*)

És akkor elérkeztünk a török hódoltság korához.

A legels? állításunk nyilván meglep? lesz sokaknak. Az elképeszt? és felfoghatatlan pusztítás ellenére, amelyet az Oszmán Birodalom okozott (rabszolgaság, a gyermekek és a fiatal férfiak/n?k elhajtása, a harcok véráldozatai, a szpáhi birtok sajátosságaiból következ? kegyetlen és esztelen kizsákmányolása a lakosságnak stb.) a 16. század végére, 17. század elejére az ország népessége még mindig gyarapodást produkált. Bár az Alföld déli része, Bácska, Bánát, a Szerémség és Szlavónia gyakorlatilag teljesen elnéptelenedett, az 1495-ös adatokhoz képest az 1600-as évek elejére nagyjából 6%-os népességnövekedést regisztrálhatunk. Ez a pusztta tény pedig azt bizonyítja, hogy a magyarság élni akarása szinte megtörhetetlen volt. Viszont nagyon fontos leszögeznünk, hogy ez a 6 százalékos növekedési adat megtéveszt?, és éppen a lényegyet fedi el!

Mert mi is a helyzet valójában?

A helyzet az, hogy mialatt a Magyar Királyság (a három részre szakadt ország) 6 százalékos demográfiai növekedést produkált a török megszállás alatt, több mint egy évszázadig a Porta és a Habsburg Birodalom közötti háborúskodás felvonulási területeként, és ezt a ténytet amúgy elkönnyvelhetjük csodának is akár, addig pont ez az id?szak az európai demográfiai robbanás korszaka.

Hogy lássuk, mit is jelentett ez valójában:

Néhány európai ország és régió népességének alakulása (1500-1600)

Az ország/régió neve	A lakosság száma 1500 körül (millió fő)	A lakosság száma 1600 körül (millió fő)	A növekedés mértéke %-ban
Franciaország	16,4	19,0	16
Spanyolország	6,8	8,1	19
Ausztria	1,5	1,8	20
Csehország	1,9	2,3	21
Itália	10,5	13,1	21
Lengyelország	2,5	3,4	36
Anglia és Wales	2,6	4,4	76
Németország	9,0	16,2	80
Magyarország	3,3	3,5	6

(Forrás: PÁLFFY Géza: *A tizenhatodik század története. Magyar Századok, Pannonica Kiadó, Budapest, 2000. 171. p.*)

Gondolom, a kedves olvasó is érzékeli, mennyire megdöbbsent?ek a táblázatban foglalt adatok!

Nézzék csak meg a két kiugró számsort: Anglia és Wels népessége a 16. század elején kevesebb, mint a Magyar Királyságé ugyanebben az id?ben. Csak hogy az elkövetkez? évszázadban 76 százalékos népességrobbanást produkálnak! Németország pedig 80 százalékos! De még a legrosszabbul teljesít? Franciaország népességnövekedése is 16 százalékos. Nos, ezekhez az adatokhoz kell mérni a hat százalékos magyar „növekedést”. Innen kiindulva kell megértenünk, mit jelentett a magyarság számára a török hódoltság.

Soha ki nem hevert demográfiai katasztrófát, amelyet ismét tovább súlyosbított az elnéptelenedett területek idegen etnikumú népességgel történt feltöltése.

Ez az, amib?l Vágó István afféle viccet csinál. Persze – ismételjük meg bátran –, nincs itt semmi látnivaló. Mondhatjuk, ez a normális üzemmód ezek között. Vágó is csak egy szpáhi, egy janicsár, egy defterdár itt mifelénk. És éppen úgy is kell viszonyulni hozzá.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
